

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 182/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. L. D., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 128/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. L. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2005 doručená sťažnosť JUDr. L. D., M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 128/04.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: *„Sťažovateľ, ktorý je advokátom, podal dňa 12. 05. 2004 žalobný návrh na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby. (...)*

Uvedená žaloba bola podaná bez zaplatenia súdneho poplatku, hoci poplatková povinnosť podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzniká podaním návrhu, pričom podľa ustanovenia § 8 ods. 1 citovanej vyhlášky je poplatok za podanie návrhu splatný vznikom poplatkovej povinnosti, pričom poplatok nad 10.000,- Sk sa platí na účet súdu, ktorý koná v prvom stupni.

Ak však nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú mu určí.

Napriek vyššie uvedenému, súd nevyzval sťažovateľa k zaplateniu súdneho poplatku, neoznámil mu číslo účtu súdu, na ktorý je treba zaplatiť súdny poplatok, ani mu neurčil lehotu na jeho zaplatenie.

Teda, hoci konanie bolo, podľa ustanovenia § 82 ods. 1 OSP, zahájené dňom kedy návrh na súd došiel, teda v prípade sťažovateľa dňom 12. 05. 2004, súd do dnešného dňa nevykonal žiadny úkon v konaní, ktorým by podľa ustanovenia § 6 OSP rýchle a účinne ochránil práva navrhovateľa.

Naopak tzv. Oznámením zo dňa 10. 05. 2005 oznámil sťažovateľovi, že predpokladaný termín nariadenia pojednávania je prvý polrok 2006. (...)

Sťažovateľ sa domnieva, že takýmto postupom súdu bolo porušené ústavné právo sťažovateľa podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a to tým, že počas jedného roka od podania návrhu, nevykonal Okresný súd Bratislava II. žiadny úkon a po uplynutí tohto obdobia odsunul predpokladaný termín prvého pojednávania vo veci o ďalší rok.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhujem, aby Ústavný súd vyhovel sťažnosti a v zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 2 Ústavy prikázal Okresnému súdu Bratislava II., aby vo veci konal.

Vzhľadom na to, že podaná žaloba na Okresnom súde Bratislava II. smeruje na peňažné plnenie právnickej osoby, ktorej hospodárska a podnikateľská situácia je neistá, sú takýmto konaním ohrozené oprávnené záujmy sťažovateľa, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ navyše musel nezaplatené finančné prostriedky vo svojom portfóliu slúžiacim na zabezpečenie činnosti advokátskej kancelárie nahradiť zo svojich súkromných prostriedkov.

Sťažovateľ považuje za primerané zadosťučinenie sumu 40.000.- Sk“.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 25. augusta 2005, aby odstránil nedostatky svojho podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 20 dní od doručenia výzvy pripojil splnomocnenie pre jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom. Sťažovateľ bol osobitne poučený o tom, že túto zákonnú požiadavku nemožno opomenúť ani v prípade, ak sám sťažovateľ je advokátom, pričom poukázal napr. na rozhodnutie ústavného súdu č. k. I. ÚS 93/02-18. Zároveň bol sťažovateľ poučený o tom, že ak uvedené nedostatky jeho podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

Sťažovateľ na uvedenú výzvu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 9. septembra 2005, v ktorom upresnil svoju ústavnú sťažnosť a pripojil k nej plnú moc z 9. augusta 2005, ktorú udelil sám sebe ako advokátovi.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy

vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde. Sťažovateľ síce na výzvu ústavného súdu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 9. septembra 2005, v ktorom upresnil svoju ústavnú sťažnosť a pripojil k nej aj plnú moc z 9. augusta 2005, ale túto udelil sám sebe ako advokátovi, čo nie je prípustné, pretože zmluva o právnej pomoci (o plnomocenstve) je dvojstranný právny úkon, pričom z povahy veci vyplýva, že splnomocniteľ a splnomocnený nemôže vystupovať na oboch stranách tohto právneho vzťahu. Pretože plná moc predložená sťažovateľom v okolnostiach danej veci nie je v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné jeho sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2005